
Fort Sant Elm

Autor:

Data de publicació: 24-02-2019

Per a altres significats, vegeu Sant Elm (desambiguació) i Sant Elm (desambiguació).

Fort de Sant Elm

Forti Sant'Iermu

Part de les fortificacions de La Valletta

La Valletta, Malta

Vista aèria de La Valletta, amb el fort de Sant Elm en primer pla

Mapa del Fort de St. Elmo

Coordenades

35° 54′ 07″ N, 14° 31′ 08″ E

Tipus

Fort estrellat integrat en una muralla

Àrea

50,400 m2 (543,000 peus quadrats)

Informació del lloc

Propietari
Govern de Malta

Controlat per
Acadèmia de Policia de Heritage Malta

Obert al
públic
Sí

Condició
Intacte

Història del lloc

Construït
1552–1570[a]

Construït per
Orde de Sant Joan

En ús
1552–1972

Materials
Pedra calcària

Batalles/guerres
Gran setge de Malta
Segona Guerra Mundial

Esdeveniments
Aixecament dels sacerdots

Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO

Tipus
Cultural

Criteris
i, vi

Designat
1980 (4a sessió)

Part de
Ciutat de La Valletta

Referència núm.
131

Regió
Europa i Amèrica del Nord

El Fort de Sant Elm (en maltès: Forti Sant'Iermu) és un fort estel·lar a La Valletta, Malta. Es troba a la riba marina de la península de Sciberras, que divideix el port de Marsamxett del Gran Port, i domina les entrades als dos ports, juntament amb el Fort Tigné i el Fort Ricasoli. És més conegut pel seu paper en el Gran Setge de Malta el 1565.

Contingut

Història
Antecedents i construcció
Plànol del Fort de Sant Elm.

El 1417, la milícia local ja havia establert un lloc de vigilància permanent a la punta de la península de Sciberras. [1] El 1488, els catalans van construir una torre de guaita a la punta de Sant Elm, i es va dedicar a Erasme de Formia, més conegut com a Sant Elm. El 1533, l'Orde de Sant Joan va reforçar la torre per la seva situació estratègica. [2] El 1551, es va produir una incursió otomana en què la flota turca va navegar cap al port de Marsamxett sense oposició. A causa d'això, es va decidir que era necessària una gran ampliació, i el 1552 es va enderrocar la torre i es va començar a construir un nou fort estrellat. Va ser dissenyat per un enginyer espanyol anomenat Pietro Pardo. [3] Tenia un cavalier, un covertway i una tenaille. Un revellí va ser construït precipitadament mesos abans del setge de 1565. [4]

Gran setge de 1565
Vegeu també: Gran Setge de Malta § Captura del Fort de Sant Elm

El 1565, els otomans van envair Malta una vegada més amb molta més força que el 1551, en el Gran Setge de Malta. El fort de Saint Elmo va ser l'escenari d'alguns dels combats més intensos d'aquest setge, i va resistir els bombardejos massius dels canons turcs desplegats al mont Sciberras que dominaven el fort i de les bateries del braç nord del port de Marsamxett, l'actual lloc del fort Tigné. La guarnició inicial del fort era d'uns cent cinquanta cavallers i sis-cents soldats, la majoria espanyols, i seixanta esclaus armats de galeres. La guarnició podia ser reforçada per vaixells des dels forts a través del Gran Port de Birgu i Senglea. [4]

El setge de Malta - Captura del fort de Sant Elm per Matteo Pérez d'Aleccio

Durant el bombardeig del fort, un canó va disparar malament i va impactar a la part superior del seu amplit, enviant fragments en totes direccions. Les restes de l'impacte van matar l'artiller i van ferir mortalment el corsari i almirall otomà Dragut, un dels comandants otomans més competents. El fort va resistir el setge durant 28 dies, caient en mans dels turcs el 23 de juny de 1565. Cap dels cavallers defensors va sobreviure, i només nou dels defensors maltesos van sobreviure nedant fins al Fort de Sant Àngel, a l'altre costat del Gran Port, després de la caiguda del Fort de Sant Elm. El llarg setge va comprar el temps molt necessari per a la preparació de les altres dues fortaleses i l'arribada de reforços des d'Espanya. [4]

Reconstrucció i modificacions

Després del setge, el Gran Mestre Jean Parisot de Valette va decidir construir una nova ciutat a la península. La construcció va començar el 1566, i Francesco Laparelli va ser enviat pel Papa per dissenyar les fortificacions. El fort de Sant Elm, en ruïnes, va ser reconstruït i integrat dins de les muralles de la ciutat.

La Carafa Enceinte. Les torres situades a la part superior dels baluards són defenses costaneres de formigó construïdes durant la Segona Guerra Mundial.

El fort va ser modificat diverses vegades al segle 17. El bastió de Vendôme va ser construït el 1614, i el 1687 es va construir la Carafa Enceinte a la costa anterior que envolta tot el fort. A finals del segle 17, el fort estava directament relacionat amb el cavaller i part de la rasa es va omplir enterrant algunes de les muralles originals en el procés. [5] Al segle 18, es va construir un nou polverista al bastió de Vendome,[1] i es van construir botigues a la zona entre el fort principal i la Carafa Enceinte. Aquests són coneguts com a Pinto Stores i ells i els seus voltants formen el que es coneix com a Baix Sant Elm. [6]

Pintura del segle 18 del governador hospitaler de Fort St Elmo, amb el fort en si i La Valletta al fons

El 8 de setembre de 1775, Fort Saint Elmo va ser capturat per 13 sacerdots rebels juntament amb Saint James Cavalier en el que es va conèixer com la Revolta dels Sacerdots. Es va baixar la bandera de l'orde i es va hissar un estendard de Sant Pau. L'orde va aconseguir recuperar Sant Elm, de manera que els rebels que controlaven Sant Jaume també es van rendir. Finalment els rebels van ser jutjats i tres van ser executats mentre que els altres van ser exiliats o empresonats. Els caps dels tres executats van ser exhibits a les cantonades de Sant Jaume Cavalier, però van ser destituïts poc després que Emmanuel de Rohan-Polduc fos elegit Gran Mestre el novembre del mateix any. [7]

Domini britànic

El fort va ser modificat una vegada més a principis del segle 19 pels britànics, quan es va construir un parapet de mosqueteria. El 1855, el polverista del bastió de Vendome es va convertir en una armeria, i algunes armes petites de l'Armeria de Palau van ser traslladades allà. A la dècada de 1870, es van fer més obres al bastió d'Abercrombie. El 1917, la primera operació de cor que es va realitzar a un soldat es va fer a Sant Elm. [8] En el període d'entreguerres es van construir emplaçaments d'armes per allotjar nous canons bessons QF de 6 pounder. [1]

El fort va ser el lloc del primer bombardeig aeri de Malta l'11 de juny de 1940. Entre les persones que es trobaven al fort durant l'atac aeri hi havia el metge militar ?ensu Tabone, que més tard es va convertir en president de Malta. Va sobreviure a l'atac, però sis persones més van morir en el mateix atac aeri. [9]

El 26 de juliol de 1941, els italians van llançar un atac marítim sobre el Gran Port amb dos torpedes humans, quatre vaixells MAS i sis vaixells MT. La força va ser detectada al principi per una instal·lació de radar britànica, i l'artilleria costanera de Saint Elmo va obrir foc quan els italians es van acostar a curta distància. Quinze dels atacants van morir i 18 van ser capturats, i tots els torpedes humans i les llanxes MT, juntament amb dues de les embarcacions MAS es van perdre. Un dels vaixells MT va impactar contra el pont de Sant Elm, que unia l'escullera amb la punta de la península prop del fort, i el pont es va esfondrar. El pont mai va ser restaurat, i no va ser fins al 2012 que se'n va construir un de nou al seu lloc amb un disseny similar però diferent. [10]

Parts del fort van ser greument danyades durant la guerra i encara es poden veure algunes cicatrius del bombardeig fins avui. [11] L'Artilleria Reial de Malta va abandonar el fort el 26 de març de 1972, posant fi a la seva llarga història militar. Parts del fort van caure posteriorment en desús.

Actualitat

Desfilada de la Guàrdia a Sant Elm

El Fons Mundial de Monuments va col·locar el fort a la seva llista de vigilància de 2008 dels 100 llocs més amenaçats del món a causa del seu deteriorament significatiu a causa de factors com la manca de manteniment i seguretat, l'envelliment natural i l'exposició als elements. Des del 2009 es van iniciar importants obres de restauració,[12] i a partir del 2014 la restauració de l'Alt Sant Elm i la Carafa enceinte estava gairebé acabada. [13][14] Els treballs de restauració es van completar el 2015. [15] El Lower Saint Elmo s'ha netejat dels residus acumulats al llarg dels anys,[16] i la Grand Harbour Regeneration Corporation està fent plans per començar la restauració. [17]

Interior del Fort Saint Elmo després de la restauració i inauguració com a museu

Des de 1975, part del fort va albergar el Museu Nacional de la Guerra, que contenia equipament militar i altres coses relacionades amb la Primera i la Segona Guerra Mundial. Una rèplica de la Creu de Jordi que va ser atorgada a Malta pel rei Jordi VI a l'abril de 1942, també es va exhibir en aquest museu. [18] El museu va tancar el setembre de 2014,[19] i es va reobrir el maig de 2015 amb una col·lecció més gran. [20]

Des de mitjans del segle 20, Fort Saint Elmo també ha albergat l'acadèmia de policia de Malta. Altres parts del fort s'utilitzen per a recreacions militars In Guardia i Alarme. [21]

Mentre es restaurava el fort, es van fer algunes excavacions arqueològiques i es van descobrir diversos elements de la fortalesa original anterior a 1565. Aquesta va ser una troballa important perquè hi ha poc del fort original, principalment perquè Laparelli el va reconstruir el 1566 i va patir una gran renovació entre els segles 17 i 19. [5]

Al novembre de 2015, el fort va ser utilitzat com a centre de mitjans de comunicació per a la Cimera de La Valletta sobre Migració. [22] Periodistes estrangers van declarar que possiblement era "el lloc més impressionant que mai ha acollit una cimera de la UE". [23]

Traçat

Semi-bastió esquerre del Fort de Sant Elm, abans de la restauracióFort de Sant Elm després de la restauració

El fort estrellat original, de vegades conegut com a Alt Sant Elm per distingir-lo de la resta del fort, consta de dos semibaluards, dos flancs i dues cares, un pati d'armes, casernes i un gran cavaller. El fort incloïa un revellí el 1565, però aquest va ser demolit durant la reconstrucció del fort després del setge.

L'entrada principal del Fort St.Elmo es coneix com la "Porta Victòria" i es troba a la cantonada inferior dreta del fort. Una porta coneguda com la Porta del Soccorso serveix com l'entrada principal a l'Alt Sant Elm. [24] La capella de Santa Anna del segle 15 es troba dins dels murs del fort prop d'aquesta porta,[25] i l'església de Santa Anna del segle 18 es troba dins del pati d'armes. [26]

Després de la construcció de les fortificacions de La Valletta, el bastió de Vendôme va ser construït el 1614 que unia el teló francès amb el fort de Sant Elm. El baluard conté una echaugette, i finalment es va convertir en una revista, i més tard en una armeria. El baluard forma part actualment del Museu Nacional de la Guerra. [27]

La Carafa Enceinte, que va ser construïda a partir de 1687, tanca el fort original, així com el bastió de Vendôme. Consta dels següents baluards i murs cortina:

Baluard de Sant Gregori: un bastió asimètric amb una llarga cara esquerra. Va ser modificat pels britànics per allotjar canons QF 6 pounder 10 cwt. [28]

Cortina de Sant Gregori - un mur cortina que uneix els baluards de Sant Gregori i la Concepció. Conté diversos emplaçaments d'armes britàniques. [29]

Bastió de la Concepció, també conegut com a Bastió de Ball, un petit bastió pentagonal, que conté una sèrie d'emplaçaments d'armes, revistes i allotjament de la tripulació d'armes. Sir Alexander Ball va ser enterrat al sortint del baluard. [30]

Cortina de Sta. Escolàstica – mur cortina que uneix els baluards de la Concepció i de Sant Joan. Conté un

emplaçament de canó per a un canó RML de 12,5 polzades i 38 tones, així com altres modificacions britàniques. [31]
El bastió de Sant Joan, també conegut com el bastió d'Abercrombie, un gran bastió asimètric a la punta de Sant Elm, la punta de la península de Sciberras. El bastió conté diversos emplaçaments d'armes britàniques i revistes. Sir Ralph Abercromby va ser enterrat al bastió. [32]
Cortina de Sant Ubaldesca, també coneguda com a cortina d'Abercrombie, un llarg mur cortina que uneix els baluards de Sant Joan i Sant Llàtzer. Conté una sèrie d'emplaçaments d'armes britàniques. [33]

Alguns blocs de barraques es troben a la zona compresa entre l'Alt Sant Elm i la Carafa Enceinte.

Vista del Fort de Sant Elm

En la cultura popular

A la novel·la de ficció històrica "La religió", l'autor Tim Willocks dona un relat fictici de la batalla pel fort (durant el setge de Malta de 1565).
Lower Saint Elmo va ser utilitzat com a localització cinematogràfica per a la presó turca a la pel·lícula de 1978 Midnight Express. [34]
El fort és esmentat en la novel·la de suspens de 1980 Man on Fire d'A. J. Quinnell. El personatge principal Creasy es va entrenar amb l'AFM dins del fort.
Fort Saint Elmo va aparèixer en segells maltesos el 1980 i el 2003, i en un segell de la UNESCO el 1981.
La popular banda de folk maltesa Etnika va oferir tres concerts el 31 de juliol, 1 i 2 d'agost de 2003 anomenats Bumbum, que van atraure milers de festers a escoltar música popular maltesa moderna.
En el popular joc d'estratègia en temps real llançat el 2005, Age of Empires III, la tasca del primer nivell és defensar un fort a Malta contra els otomans, que sembla ser Fort St. Elmo.
La primera part del vídeo musical de la cançó de 2008 Vodka de la cantant gozitana Morena va ser filmada al Lower Saint Elmo (la mateixa part del fort que es va utilitzar per a Midnight Express).
El fort té un paper clau en la novel·la Espasa i Escimitar de Simon Scarrow.

Per llegir més

Matthias Ebejer (2015) El concepte de martiri dins de les pràctiques devocionals hospitalàries; Els caiguts a Sant Elm com a cas d'estudi. Universitat de Malta, Institut d'Estudis Barrocs. Assetjat Vol 1, setembre 2015.

Referències

- ^ Jump up to:un b c ? «Fort de Sant Elm» (PDF). Patrimoni de Malta. Arxivat de l'original el 6 December 2013.
- ^ "Fort de Sant Elm". Visita Malta. [Consulta: 5 octubre 2014].
- ^ ? «Dawra kulturali mal-Port il-Kbir» (PDF) (en maltès). L-Orizzont. 4 d'agost de 2018.
- ^ Jump up to:un b c Grima, Joseph F. (21 de juny de 2020). "La pèrdua del Fort de Sant Elm, 1565". Temps de Malta. Arxivat de l'original el 4 octubre 2020.
- ^ Jump up to:un b Spiteri, Stephen C. "A la recerca del Fort de Sant Elm 1565". Arquitectura militar. [Consulta: 5 octubre 2014].
- ^ ? «Projecte Fort St. Elmo» (PDF). Departament d'Informació. [Consulta: 9 octubre 2014].
- ^ Sciberras, Sandro. "Història de Malta - E. La decadència de l'Orde de Sant Joan al segle 18" (PDF). Col·legi de Sant Benet. Arxivat de l'original el 6 octubre 2014. [Consulta: 30 setembre 2014].
- ^ "La primera acció del cor al soldat es va realitzar a Malta a la Primera Guerra Mundial". Temps de Malta. 6 de gener de 2014. [Consulta: 5 octubre 2014].
- ^ "La commovedora cerimònia recorda les primeres víctimes de la guerra de Malta: la fugida propera de Censu Tabone". Temps de Malta. 11 de juny de 2014. [Consulta: 5 octubre 2014].

^ Vella, Annette (25 de juliol de 2012). "El fort de Sant Elm està finalment vinculat a l'escullera". di-ve.com. [Consulta: 9 octubre 2014].

^ "Quan la guerra va arribar a Malta i milers es van convertir en refugiats".

^ Ameen, Juan (18 de febrer de 2009). "El govern revela diversos milions de treballs de restauració de Fort St Elmo". Temps de Malta. [Consulta: 5 octubre 2014].

^ Micallef, Keith (26 de març de 2014). "La fortalesa icònica gairebé torna al millor de l'anterior". Temps de Malta. [Consulta: 5 octubre 2014].

^ "Actualitzat - La restauració del fort superior de Sant Elm està a punt d'acabar-se". Temps de Malta. 4 de novembre de 2014. [Consulta: 5 novembre 2014].

^ "Fort torna a la vida". Temps de Malta. 9 de maig de 2015. Arxivat de l'original el 16 octubre 2020.

^ "Baix Sant Elm per netejar". Temps de Malta. 14 de novembre de 2014. [Consulta: 14 novembre 2014].

^ "Sol·licitud de propostes de restauració del baix Fort de Sant Elm publicades". Temps de Malta. 28 d'octubre de 2015. [Consulta: 29 octubre 2015].

^ "Museu Nacional de la Guerra". Patrimoni de Malta. [Consulta: 5 octubre 2014].

^ "Nou Museu d'Història Militar per obrir al Fort de Sant Elm". Temps de Malta. 4 de setembre de 2013. [Consulta: 5 octubre 2014].

^ "Obertura del Fort de Sant Elm". La Valletta 2018. [Consulta: 8 juny 2015].

^ "En desfilada de la Guàrdia". Patrimoni de Malta. Arxivat de l'original el 11 març 2014. [Consulta: 9 maig 2015].

^ Attard, Rachel (31 d'octubre de 2015). "8.000 persones, molts caps d'Estat participant a la Cimera de La Valletta sobre Migració i CHOGM". El Malta Independent. Arxivat de l'original el 15 novembre 2015. [Consulta: 12 novembre 2015].

^ Grech, Herman (12 de novembre de 2015). "Comentari en directe: la cimera de La Valletta sona advertència sobre Schengen, proporciona ajuda a l'Àfrica". Temps de Malta. [Consulta: 12 novembre 2015].

^ ? «Porta del Soccorso – Fort Ricasoli» (PDF). Inventari Nacional dels Béns Culturals de les Illes Malteses. 28 de juny de 2013. Arxivat de l'original el 16 octubre 2020.

^ "Capella de Santa Anna" (PDF). Inventari Nacional dels Béns Culturals de les Illes Malteses. 27 d'agost de 2012. Arxivat de l'original el 5 març 2020.

^ ? «Església de Santa Anna» (PDF). Inventari Nacional dels Béns Culturals de les Illes Malteses. 27 d'agost de 2012. Arxivat de l'original el 22 juny 2020.

^ ? «Vendôme Bastion - La Valletta» (PDF). Inventari Nacional dels Béns Culturals de les Illes Malteses. 28 de juny de 2013. Arxivat de l'original el 13 juliol 2015. [Consulta: 11 juliol 2015].

^ ? «Baluard de Sant Gregori - La Valletta» (PDF). Inventari Nacional dels Béns Culturals de les Illes Malteses. 28 de juny de 2013. Arxivat de l'original el 13 juliol 2015. [Consulta: 11 juliol 2015].

^ "Cortina de Sant Gregori - La Valletta" (PDF). Inventari Nacional dels Béns Culturals de les Illes Malteses. 28 de juny de 2013. Arxivat de l'original el 13 juliol 2015. [Consulta: 11 juliol 2015].

^ "Baluard de la Concepció - La Valletta" (PDF). Inventari Nacional dels Béns Culturals de les Illes Malteses. 28 de juny de 2013. Arxivat de l'original el 13 juliol 2015. [Consulta: 11 juliol 2015].

^ "Cortina de Santa Escolàstica - La Valletta" (PDF). Inventari Nacional dels Béns Culturals de les Illes Malteses. 28 de juny de 2013. Arxivat de l'original el 13 juliol 2015. [Consulta: 11 juliol 2015].

^ ? «Caraffa Baluard de Sant Joan - La Valletta» (PDF). Inventari Nacional dels Béns Culturals de les Illes Malteses. 28 de juny de 2013. Arxivat de l'original el 13 juliol 2015. [Consulta: 11 juliol 2015].

^ Cortina "Sta Ubaldesca - La Valletta" (PDF). Inventari Nacional dels Béns Culturals de les Illes Malteses. 28 de juny de 2013. Arxivat de l'original el 13 juliol 2015. [Consulta: 11 juliol 2015].

^ "Pausa de presó a Fort St Elmo". Temps de Malta. 2 d'agost de 2008. [Consulta: 5 octubre 2014].

Notes

^ Les modificacions van continuar fins a principis del segle xx.

Per llegir més

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: Fort Saint Elmo

Ernle Bradford (1965). «Capítol IV». El setge de Malta de 1565. Pingüí 2003. ISBN 0-14-101202-1. Originalment una obra de 1568 de Francesco Balbi di Correggio, traduïda de l'italià antic a l'anglès.
Hughes, Q., Fort 1982 (Grup d'Estudi de la Fortalesa), (10), pp. 71–93
Crowley, Roger, Empires of the Sea 2008, capítols 9–10

Enllaços externs

Inventari Nacional dels Béns Culturals de les Illes Malteses

Llista de vigilància 2008 del Fons Mundial de Monuments de Fort St. Elmo